

Portræt: Mutallip Abat

- Mutallips morfar var flygtning fra Kaukasien til Tyrkiet i 1912
- Han blev i 1971 gift med en dansker og flyttede til Værløse nord for København.
- Interviewet af Ole Hammer, 2011.

Det grå guld

Mutallip Abat tilhører "Det grå guld". Han både vil og kan arbejde. Men han er blevet til overs på grund af alder. Han har stadig lidt tolkearbejde men er ellers gået på efterløn.

Indtil 2005 underviste Mutallip nyankomne indvandrere og flygtninge i det danske sprog, arbejdsmarkedsforhold og dansk kultur. Han lærte dem at følge med i dansk tv, og han lærte dem at have en mening om tingene.

Så kom nedskæringerne, og der var ikke længere brug for Mutallip.

"Ærgerligt", siger han. "Kommunerne har brug for folk med erfaring på integration. Det gælder både jobcentre og sociale myndigheder. Men det gælder også inden for andre områder."

Mutallips forældre og moderens familie i Düzce i 1963. Foto: Privateje.

Mutallip ved, hvad han taler om. Inden jobbet på Sprogcentret nåede han akkurat at holde 25 års jubilæum som journalist på Danmarks Radios Indvandrerredaktion. Her sendte han daglige nyheder på tyrkisk om det danske og lavede magasinprogrammer om centrale samfundsforhold.

Mutallip med sin tyrkiske familie, 2002. Foto: Privateje.

Fra Tyrkiet til Danmark

Han blev født i Yayakbasi, som ligger 12 km. uden for Düzce, halvvejs mellem Istanbul og Ankara. Hans morfar flygtede fra Balkan til Tyrkiet i 1912 under den anden Balkan-krig, så moderen er af albansk afstamning. Faderens slægt stammer derimod fra Kaukasus. Muttalip er femte generations indvandrer til Tyrkiet og første generations indvandrer til Danmark – den eneste fra familien, der rejste til Danmark.

At det blev Danmark var lidt af et tilfælde. Faktisk var han på vej til Minnesota i USA for at studere, men ombestemte sig, da han i Istanbul mødte sin nuværende danske kone, Helle.

To år efter – i 1973 – blev de gift og flyttede kort efter til Værløse nord for København. Her har de boet siden og opdraget deres to drenge.

At sluge kameler

Mutallip gjorde sig mange overvejelser om de (måske) alt for store kulturforskelle, inden ægteskabet blev besluttet. I slutningen af 1960'erne var danske kvinder meget frigjorte, og deres opførsel kunne godt forarge Mutallip. Så han måtte sluge en del kameler, hvis det skulle lykkes.

F.eks. da Bente skulle alene til julefrokost på arbejdspladsen. Eller når hun forventede, at han vaskede op. Han trak gardinerne for køkkenvinduet hver gang, så naboerne ikke så det.

Eller da bøsser og lesbiske gjorde deres entré 1. maj i Fælledparken i København. I det hele taget hørte den nye arbejdsfordeling i hjemmet og de åbne forhold til blandt kamelerne, Mutallip skulle sluge.

Megen undren holdt han for sig selv. Men kamelerne blev slugt, og efterhånden blev danske normer en del af hverdagen.

Fra Thisted eller Düzce

Mutallips kone kommer fra Thisted. *"Og det er en helt anden kultur"*, bemærker Mutallip og konstaterer, at for folk i Thisted betyder et klokkeslæt meget. Man kommer til tiden. Alligevel virkede det, som om det var meget lettere for hende at finde ud af, hvordan hun skulle opføre sig over for hans forældre.

Mutallip erklærer, at det aldrig var gået, hvis hun ikke havde været i stand til at opbygge et kærligt forhold til hans forældre.

Han har ikke tænkt sig at vende tilbage til Tyrkiet, men overvejer at blive begravet på en dansk kirkegård. Med en sten, der viser Mutallip som indvandrer.

Mutallips mor, far og bror i 2000. Foto: Privateje.